

WERELDWIJZER

Stichting WereldWijd | Blad voor Medewerkers en Belangstellenden

bouwfysica en akoestiek
ACHT ADVIES

st. franciscusweg 29, 6416 et heerlen
+31 (0)6 39 27 10 25
acht-advies@acht-advies.nl
www.acht-advies.nl

JENNEKENS
ASTECHNIEK

VERKOOP ■
VERHUUR ■
REPARATIES ■
ONDERHOUD ■

WITHUISVELD 36
MAASTRICHT
043 - 3520707

LAS & SNIJTECHNIEK - AFZUIGINSTALLATIES - MACHINES
GEREEDSCHAPPEN - TECHNISCHE GASSEN

perfect
BRANDPREVENTIE
www.perfectbrandpreventie.nl

IN DIT NUMMER:

Woordje van de redactie	p. 3
Woordje van de voorzitter	p. 4
Woordje van de directeur	p. 5
WereldTools	p. 6
Repair Café	p. 9
Opstart VakTaal	p. 10
Hoe is het met...	p. 12
De hobby van...	p. 13
Een goed bestuur	p. 14
Recept stoofperen	p. 14
Uit de oude doos	p. 15
Tussendoortjes	p. 16
Oproep vrijwilligers	p. 18
In Memoriam	p. 19
Nieuws van de Tools afdeling	p. 20
Even voorstellen...	p. 21
In gesprek met...	p. 22
Gedicht	p. 23

COLOFON

Redactie: Jacinta Kreuger, Matje Mattheij,
Louis Eggerdink, Chrit Leenders

Opmaak: Vormpracht - Claudia Ritzen

Foto's: Stichting WereldWijd (tenzij anders vermeld)

Druk: Multicopy

Oplage: 500 exemplaren

Adres: Stichting WereldWijd
Klompstraat 1a
6251 NE Eckelrade
T +31 (0)43 408 31 22
info@stichtingwereldwijd.nl

Website: www.stichtingwereldwijd.nl

Facebook: www.facebook.com/stichtingwereldwijd

Giften: Voor de uitvoering van onze activiteiten
zijn donaties meer dan welkom Raborekening
NL55RABO0113203594 t.n.v. WereldWijd te
Eckelrade | ANBI - erkend

Bij voorbaat dank!

**Wij zijn steeds op zoek naar goede gereedschappen
en machines t.b.v. de terugkeerprojecten.**

WOORDJE VAN DE REDACTIE

Beste lezer,

Met veel plezier hebben we aan dit kerstnummer van de WereldWijzer gewerkt.

Er staan goede berichten in, hoopvolle verhalen, informatieve artikelen en ook treurig nieuws. Waar met zoveel mensen wordt samengewerkt ontkomt je ook niet aan dat laatste.

We hopen dat u na lezing van dit magazine weer aardig op de hoogte bent van het wel en wee binnen WereldWijd. We sluiten een veelbewogen jaar af. Blij met de herstart die we na de zomer hebben kunnen maken en afwachting hoe het allemaal in het nieuwe jaar zal gaan.

Als redactie van de WereldWijzer houden we u graag op de hoogte.

We wensen al onze lezers van harte een vredige kersttijd toe en alle goeds voor 2022.

Hopelijk kunnen we elkaar in het nieuwe jaar weer in levenden lijve ontmoeten.

De redactie:

Matje, Louis, Chrit, Jacinta

UPDATE MET BETREKKING TOT CORONA

Op het moment dat we druk bezig waren met het afronden van deze WereldWijzer, nam de verspreiding van het coronavirus helaas weer toe. We weten natuurlijk niet wat de stand van zaken zal zijn op het moment dat deze WereldWijzer gelezen wordt. Met ingang van maandag 8 november 2021 zijn we iedereen bij binnenkomst gaan controleren op het bezit van een coronatoegangsbewijs (QR-code) of een negatief coronatestbewijs. Voor de meest actuele informatie over de coronamaatregelen bij WereldWijd verwijzen wij naar onze website: www.stichtingwereldwijd.nl

WOORDJE VAN DE VOORZITTER

KERSTMIS 2021

Voor u ligt het kerstnummer van de WereldWijzer.

Het is november 2021. Het einde van het jaar nadert. Dat na bijna twee jaar leven met de coronapandemie er nu toch eindelijk hoop gloort aan het einde van deze, door velen als nare en door de niet altijd consequente maatregelen ook wat verwarrende, periode is erg verheugend. De angst, de beperkingen, ze lijken achter ons te liggen.

Ik schrijf dit in de hoop dat een nieuwe golf ons bespaard blijft. Op het moment van schrijven stijgen de besmettingscijfers helaas weer, het blijft afwachten. Enerzijds zagen we verbinding en solidariteit, maar anderzijds ook irritatie en polarisatie. Rondom de maatregelen, rondom vaccinatie. Wat de één ervaart als toename van hoop en vrijheid ervaart de ander als beknotting van eigen verantwoordelijkheid en vrijheidsbeneming.

Maar nu is Kerstmis in aantocht. Dit is altijd de tijd in het jaar die ons doet denken aan een periode van genieten. Samen met geliefden, familie en vrienden verheugen we ons erop de kerstdagen gezamenlijk door te brengen. Het is voor veel mensen een periode van samenzijn, samen eten, samen leuke kerstactiviteiten opzoeken en vooral gezelligheid met elkaar beleven. Met gezin en familie waren we tijdens de kerst van vorig jaar nog beperkt in het aantal familieleden of vrienden dat we konden ontvangen. Met inachtneming van de intussen bijna ingeburgerde hygiëne- en voorzorgsmaatregelen kunnen we de komende kersttijd met een grotere mate van mogelijkheden vieren.

Kerstmis is van oorsprong een eeuwenoud, christelijk feest, maar deze periode wordt zo langzamerhand ook wel “the time of giving” genoemd. Het is ook een moment geworden om iets te geven aan onze geliefden en onze naasten! In het licht van de christelijke traditie zijn liefde, hoop en vrijheid de thema's waardoor mensen tijdens het kerstfeest geïnspireerd raken.

Na de tweede lockdown hebben de vrijwilligers van WereldWijd de activiteiten kort voor en na de zomerperiode van 2021 weer opgepakt. In de verschillende praktijk- en theorie-lokalen zoemt het weer van leergierigheid en bedrijvigheid van de zijde van de deelnemende cursisten en de immer klaarstaande vrijwilligers.

Dat is hartverwarmend en hierbij wil ik dan ook allen bedanken voor het geduld, maar ook de moed en de inspiratie om met het WereldToolsproject, het VakTaalproject en het Repair Café de draad weer op te pakken. Klaar te staan voor elkaar en samen voor onze naasten.

Maastricht, november 2021 •

Jan Rombout

Voorzitter bestuur Stichting WereldWijd
Eckelrade

WOORDJE VAN DE DIRECTEUR

‘KERSTREFLECTIE’

Aangezien ik wat onzeker was over wat ik moest schrijven in dit stukje, heb er ik twee oude WereldWijzers bij gepakt. Direct was ik weer erg onder de indruk van deze club mensen en de doelen die ze al jaren succesvol nastreven. Vanuit WereldWijd wordt al 37 jaar gewerkt aan eigenlijk één doel, dat mijns inziens ook gelijk het belangrijkste is in een mensenleven, namelijk ‘ertoe doen, gezien worden en meetellen’.

De mensen die met een kist van het WereldToolsproject terugkeren naar hun geboorteland hopen daar weer mee te kunnen tellen. De deelnemers aan VakTaal worden hier gezien en gehoord en werken samen met ons aan het verbeteren van hun toekomst. En alle vrijwilligers die zich hier wekelijks, op welke wijze dan ook, inzetten met hun kennis, kunde en levenservaring, tellen mee en doen ertoe!

Het ‘WereldWijd-gevoel’ dat hier bijna altijd voelbaar is, zouden we in een flesje moeten kunnen doen en over de wereld uitdelen; dan werd deze direct een stuk beter. Ik ben dus een blij mens omdat ik sinds februari van dit jaar bij deze club mensen hoor.

Natuurlijk heb ik ook zo mijn zorgen. Bijvoorbeeld over hoe we het beste VakTaal toekomstbestendig kunnen maken en hoe we ervoor kunnen zorgen dat er een meer continue instroom van financiële middelen komt i.p.v. veel tijd aan fondsenwerving en ‘bedelbrieven’ te moeten besteden. Ook zijn er de nodige zorgen om de gemoeds- en gezondheidstoestand van meerdere medewerkers.

Maar ik ben van nature een erg optimistisch mens, dus ik ben er zeker van dat ook hier alles uiteindelijk echt wel goed gaat komen. Er is hier voldoende zorg en aandacht voor elkaar om mensen de tijd te geven te ‘helen’. Er komen gelukkig ook veel nieuwe gezichten (en inzichten) bij en zolang we op een positieve manier met elkaar rekening houden en elkaar verder willen helpen in het leven, komt alles goed.

Rond deze tijd van het jaar, wanneer de dagen wat donkerder worden en we binnen meer lichtjes nodig hebben, zorg

Mirjam Kemp met haar oudere zus

ik er zelf thuis voor dat het ook wat gezelliger gemaakt wordt. Met wierook, kaarsjes en het draaien van oude melancholische muziek op een oude lp-speler, zoals bijvoorbeeld Kate Bush “The man with the child in his eyes”

Ook neem ik altijd voor mezelf het afgelopen jaar door en bedenk ik nieuwe dingen die ik wil aanpakken of oude dingen die ik anders wil gaan doen. Een tijd dus voor (zelf) reflectie en het (her)benoemen van doelen en ambities.

Wat WereldWijd betreft zit ik vol doelen en ambities. Maar ik besluit ook, na mijn eerste 11 maanden aan het roer, dat het voor nu goed is zo en dat ik dit jaar, bij het aansteken van een kaarsje in de kerk, zal wensen dat iedereen het nieuwe jaar goed, gezond, positief en enthousiast in kan gaan, met als voornemen: ‘Pluk iedere dag!’

Mirjam Kemp •

NB: de foto die ik hierbij wil delen is er eentje van mijzelf met mijn 5 jaar oudere zus. Het was in 1976, tijdens een ‘familietraditie’, het bezoeken van het kribbetje in de Pancratiuskerk in Heerlen tijdens kerst. Daar staken we dan een kaarsje aan voor alle zieke en gestorven mensen en verheugde ik me op de kerstboom thuis...

WERELDTOOLS

WEER DRIE JAAR AAN DE SLAG MET WERELDTOOLS!

We hebben het project WereldTools 2018-2021 op 30 juni jl. afgesloten. In die periode zijn we erin geslaagd om, ondanks alle corona-perikelen, 112 mensen te helpen bij hun terugkeer. We waren al ruim voor deze datum in gesprek met onze financier DT&V (Dienst Terugkeer en Vertrek) over continuering van het project, waarbij WereldWijd op het hart gedrukt werd om kosten te besparen op met name het transport en de inklaring van de WereldToolskisten. Met andere woorden: we waren te duur. Gelukkig zijn we erin geslaagd om met een projectvoorstel te komen waarbij we weer voor drie jaar aan de slag kunnen.

Een terugkeerder tevreden met zijn kist

Tot juni 2024 kunnen wij weer met behulp van ons project 120 mensen ondersteuning aanbieden bij hun terugkeer. Een groot verschil met de vorige projectperiode is wel dat we alleen WereldToolskisten per zeevracht kunnen versturen, het liefst in een bulk-/ groepstransport. Terugkeerders naar landen die niet over een zeehaven beschikken kunnen we helpen met extra (over) bagage mee te geven in het vliegtuig. Per casus gaan we bekijken hoe wij het beste iemand kunnen helpen. Inmiddels

hebben we alweer 10 terugkeerders geholpen (okt. 2021) en we liggen 'op schema'.

Terugkeer naar Nigeria: eerst zien dan geloven

Het valt ons op dat op dit moment de meeste aanmeldingen afkomstig zijn van terugkeerders naar Nigeria. Een trend die ook al zichtbaar was in het laatste jaar van de projectperiode WereldTools 2018-2021. De eerste vijf kisten in het nieuwe project, met bestemming Lagos,

Nigeria, zijn begin oktober op transport gegaan. De kisten zijn gevuld met allerlei materialen voor resp. een naaiatelier, een garage, een autoschadebedrijf, een klusbedrijf en een winkel in elektromaterialen. Zodra de kisten opgehaald zijn in Eckelrade duurt het nog circa 8 tot 10 weken voordat de terugkeerder de kist daadwerkelijk in zijn of haar bezit heeft.

Nigeria is een land waarbij het transport, inclusief de inkleding van de WereldToolskist, volledig verzorgd wordt door een zich reeds bewezen transportorganisatie. Zodra de kist door de douane is, wordt deze opgeslagen in hun loods in Lagos, waarna de terugkeerder een telefoontje krijgt dat de kist opgehaald kan worden. Er wordt de terugkeerders niets in rekening gebracht van dit alles. Tijdens de intakegesprekken met de Nigeriaanse terugkeerders kreeg ik vaak het gevoel dat ze het niet al te zeer durfden te vertrouwen. "Jij doet van alles voor mij, het kost mij niets en ik hoef alleen maar af te wachten", zo vatte na een intakegesprek een deelnemer het samen. Dit is men in Nigeria, vermoed ik, niet gewend. Pas toen mensen de kist daadwerkelijk in handen kregen, bleek ons verhaal écht te kloppen. Een van de Nigeriaanse terugkeerders die een kist had ontvangen appte ons onlangs: "Good evening" I wanted to appreciate you for the tour box there was really nice this inside". Met dit soort berichten zijn we heel blij!

Uitzonderlijke projecten

Bij de terugkeerverhalen en re-integratieplannen hebben wij een speciale categorie: "uitzonderlijke projecten". In deze categorie zitten bedrijfjes die mensen in het land van herkomst opstarten en die buiten het reguliere aanbod van WereldWijd vallen. Regulier is voor ons o.a. timmer- en klusbedrijf, metaalwerkplaats, computer- of internetproject, kippenfarm, landbouwproject, visser, restaurantje of naaiatelier. Hiervoor hebben we vaak materialen op voorraad in ons magazijn.

Maar de wensen van een terugkeerder met plannen voor een bruidsjurkenverhuur, tattoo-shop, ijssalon, verloskundige praktijk, DJ, duikschool of paintballbedrijf zijn voor ons uitzonderlijk. Tijdens het intakegesprek gaan we verder in op de plannen. Onze insteek is altijd dat het plan dat iemand heeft bij terugkeer niet door WereldWijd bepaald wordt, maar door de terugkeerder zelf. Dat is een belangrijk gegeven; de terugkeerder weet wat hij/zij kan en wat werkt in zijn of haar land. Onze voorwaarde is dat het een realistisch en uitvoerbaar plan moet zijn, waarbij WereldWijd aangeeft wat wel en niet mogelijk is binnen de kaders van ons project.

Visual Studio

Zo ook het plan van Bertin, die onlangs terugkeerde naar Rwanda. Zijn vraag was of we hem wilden steunen met de aanschaf van een laptop en camera om een "Visual Studio" te starten. Hij heeft voorafgaand aan het intakegesprek een brief geschreven waarin hij beschrijft wat hij graag wil. Hij heeft ervaring met het maken van foto- en videoreportages. Met zijn nieuw te starten bedrijf wil hij fitnessvideo's maken en deze online promoten. In de diverse AZC's waar hij in Nederland verbleef heeft hij fitnesslessen gegeven. Ook heeft hij ervaring met audiovisueel werk en deze combinatie maakt zijn plan realistisch. Met de reclame-inkomsten gaat hij geld verdienen, hij heeft alles goed uitgezocht. Naast fitnessvideo's gaat hij evenementen- en bruidsreportages maken. Een realistisch plan zoals hij zelf aangeeft: "...given the fact that there are at least 30 weddings in Rwanda every weekend. Thus, creating employment for myself and other young content creators who I will train to become better content creators". Dit is dus een plan in de categorie "uitzonderlijke projecten". Bertin is een man van de jonge generatie, die op deze deels online manier geld kan gaan verdienen. Op het moment dat ik hem zie voor het intakegesprek, begrijp ik de haalbaarheid van zijn plan al helemaal: hij is zelf het goede voorbeeld. Zijn plan was dus voor ons realistisch genoeg om voor hem een goede camera aan te schaffen. De gevraagde camera was te duur en viel buiten het budget. Er is samen gekeken naar een goed alternatief. De uiteindelijk gekochte camera, lens en stabilisator zijn in de handbagage meegenomen.

Bertin startte een "Visual Studio"

Lees verder >>>

Edelsmid

Bij de vele materialen die we van bedrijven en particulieren gedoneerd krijgen, zitten soms ook uitzonderlijke zaken. Afgelopen week ontvingen we enkele dozen met een complete uitrusting voor een edelsmid: allerlei fijn gereedschap en een machientje om ringen en sieraden mee te maken. We zijn nu op zoek naar een terugkeerder met ervaring op dit gebied of met de mogelijkheid om dit vak in het land van herkomst te leren. Deze waardevolle gereedschappen zijn gratis en de gulle gever hoopt dat ze een goede bestemming krijgen.

Filipijnen: Landbouw en een strandhuis

Een tijd geleden ontmoette ik mevrouw Juliana Chavez, ze kwam met de trein naar station Maastricht voor een intakegesprek bij WereldTools. Juliana bevestigt precies het stereotype beeld van een Filipijnse. Een kleine dame met een grote glimlach. We ontmoeten elkaar op het station en het voelt alsof we elkaar al veel langer kennen.

Een maand later bezoekt Juliana WereldWijd opnieuw, ze komt helpen met het uitzoeken van haar materialen. Ook deze keer heeft Juliana mooie verhalen over haar thuis. Ze vertelt dat ze niet alleen terugkeert naar een boerderij maar dat er ook nog een strandhuis is. Ik kom erachter dat daar haar echte dromen liggen. Als ze fysiek niet meer in staat is om het zware werk op de boerderij te doen, wil ze hier een soort bed & breakfast starten. "When the beach house is ready for guests, I would like to welcome you there!" zegt ze aan het eind van ons gesprek.

Inmiddels is Juliana terug in de Filipijnen en zijn haar spullen onderweg. Dat strandhuis heeft toch mijn interesse gewekt. Ik stuur haar een berichtje met de vraag hoe het met haar gaat. Als antwoord krijg ik prachtige foto's van een helderblauwe zee en lucht. Ze schrijft: "hopefully someday you can come to our place". En dat hoop ik stiekem ook.... •

Ed, Pien en Matje

Het strandhuis van mevrouw Chavez

Bij WereldWijd vertelt ze over thuis, dat is Cebu City, gelegen op een van de vele eilanden van de Filipijnen. Twee van haar zonen wonen in Nederland en een van haar zonen woont in het ouderlijk huis. Zij hebben een boerderij met dieren, dus voor Juliana is de keuze van het soort bedrijf al gemaakt. Ze keert terug naar deze boerderij en gaat zich daar bezighouden met het verbouwen van groentes en het houden van vee. Ze hebben varkens en wat kippen. Via het WereldToolsproject krijgt ze agrarische gereedschappen waarmee ze zichzelf kan redden en haar zoon kan ondersteunen.

De helder blauwe zee bij de Filipijnen.

Jef, Jo en Nic zijn blij om weer aan het werk te kunnen

HET REPAIR CAFE IS WEER OPEN!

Even kijken hoe het met de medewerkers van het Repair Café gaat nu ze weer aan het repareren zijn.

Het uitbreken van corona betekende voor Jo vrij weinig. Hij is gepensioneerd en veel bezig binnenshuis. Hij is niet van het verenigingsleven en loopt ook bij de burens de deur niet plat. Hij miste het Repair Café niet want hij is thuis ook technisch bezig. Hij knapt curiosa op hoofdzakelijk elektrische spullen. Hij kwam om in het werk. Jef benadrukt dat ze een aantal keer met z'n tweeën bij WereldWijd geweest zijn om te werken. Na de eerste heftige periode werd vanuit WereldWijd ook gezegd: Kom maar met zijn tweeën, hou wat afstand. De spullen die er toen nog lagen om te repareren konden ze rustig, zonder druk van de klanten, repareren.

Jo vertelt: "Toen we weer begonnen had men bij WereldWijd hier de ruimtes anders verdeeld". Daar hadden we zelf niet veel inbreng in, dat heeft men voor ons gedaan. Men heeft ons verhuisd van de kelder naar de begane grond omdat de mannen van de mechanische werkplaats onder, te weinig ruimte hadden. Daar hebben we dus zelf niet veel aan hoeven te doen. Qua oppervlakte hebben we ongeveer hetzelfde. Alleen voor de klanten die hier spullen brengen is het makkelijker om achterom te komen naar een lichtere ruimte kort bij de ingang. Voor ons heeft het geen voor- of nadelen."

Hij vervolgt: "We gaan gewoon door op karakter. We moeten ons neerleggen bij het feit dat we hier alleen maar Eerste Hulp kunnen leveren. De techniek die de afgelopen jaren de markt heeft veroverd is bijna niet

meer repareerbaar. Je hebt er dagen bij dat je denkt wat kom ik hier eigenlijk doen. En andere dagen is het een kick voor ons als technici als het moeilijk is en je komt er samen uit. Soms heb je iets dat je repareert, daar zeg je van dat kan ik goed repareren en daar heb ik zelf voldoening van. Soms moet je iets repareren en dan is het een pleister op de wonde en soms zijn problemen zo gecompliceerd dat je er niks mee kunt. Wat we willen gaan doen is op voorhand meer selecteren, zodat we ons niet moeten vastbijten in problemen waarvan je voor zestig tot negentig procent van tevoren al weet dat er voor ons geen eer mee te behalen valt. Je wil de klant graag helpen, maar het is soms een doodlopend spoor."

Jo laat me een stofzuiger zien waar hij vorige week aan begon, hij heeft hem grotendeels uit elkaar geschroefd. Nu blijkt dat de motor onderbroken is. "Die zit erin als een black box die je niet open kunt schroeven of op een andere manier open kunt maken. Vroeger kon je zo bij de koolborsteltjes van een motor komen. Nu is het helemaal geseald in plastic en kom je er niet aan."

Ook het idee dat je met de klant het hele apparaat zou moeten repareren is niet haalbaar. Wel is het soms heel handig dat je met de klant kijkt wat er aan de hand is en dus geen dubbele weg hoeft af te leggen. Dat het probleem duidelijk is voor de klant en jou en je kunt zeggen: "Kom maar, ik fix dat even voor je". "We willen daar wel graag mee doorgaan."

Jef vult aan: "We kunnen de helft van alle gerei dat we aangeleverd krijgen repareren, dat is een mooi resultaat". •

OPSTART VAKTAAL

Maandagochtend 6 september 2021: zoals gebruikelijk ben ik rond 8 uur op kantoor, zet een paar potten koffie en laat mijn blik over de kantine glijden: er is een nieuwe keuken, fleurige bloemetjes staan klaar en vlaaien komen eraan.

Sinds maart 2020, dus ruim anderhalf jaar geleden, is het dan eindelijk zover: de lessen van VakTaal gaan vandaag starten. De ochtend begint rustig, collega Pien is nog even boodschappen doen voor de lunch en rond 9 uur staan de eerste twee nieuwe cursisten in de hal. Ik vraag ze om even te wachten en leg ze uit dat ze in de kantine gratis koffie en thee kunnen nemen. In de tussentijd ga ik naar het WereldTools magazijn om een kist te vullen voor een Nigeriaanse terugkeerder. Maar het lukt niet zo goed, want daar komen Gemma en Mieke van de kantine en we hebben even tijd nodig om elkaar uitgebreid te begroeten, een beetje onhandig met de vuisten boxen, hand op het hart; het is nog niet zo duidelijk hoe het allemaal moet in "het nieuwe normaal".

Dan komt cursist Bassam met een mooi bloemetje aanzetten, met een briefje erbij: Ik ben blij dat ik weer mag bij jullie leren. Bedankt.

Een blije ontmoeting

Cursist Bassam met een mooi bloemetje

die we al veel te lang niet gezien hebben, cursisten die zo blij zijn dat ze weer terug kunnen komen en nieuwe mensen die vragend om zich heen kijken naar de enthousiaste begroetingen van oude bekenden.

Ik spreek met Bassam en Hassan, die lekker buiten op het zonnige dakterras wachten tot de les begint. Ze komen met verhalen hoe het met hen gaat en waar ze de afgelopen 2 jaar mee bezig zijn geweest. De kantine loopt aardig vol en ik zie Fabiola en Carlos, die vol trots een foto van hun eerste kleinkind laten zien: ze zijn opa en oma geworden. Pien en Mirjam lopen rond met deelnemers-lijsten en indelingen van de lessen, docenten staan lesmateriaal

te kopiëren en maken met deze en gene een praatje. Wat een gezelligheid. Wat een drukte ook... het geeft wel een goed gevoel, ik word er helemaal blij van. Als ik dit stukje zit te schrijven hoor ik in mijn oor Pien de hele tijd roepen: Hallo! Welkom!

Dan, rond kwart over 10, als de taallessen begonnen zijn, wordt het weer rustig. Waarschijnlijk maar eventjes, want straks is het weer pauze. Ik voel een oude, maar na twee jaar corona-maatregelen toch weer nieuwe, energie bij WereldWijd binnenkomen! En nu maar hopen dat corona niet weer opnieuw roet in het eten zal gooien!

STAND VAN ZAKEN OKTOBER 2021

Inmiddels is het alweer eind oktober, op de maandag en donderdag zie ik een vaste en gezellige 'VakTaal-druk-ke' en ik vraag Pien en Mirjam om de balans op te maken: "Op 6 september was het zover, VakTaal ging weer van start. We lijken het coronavirus steeds meer onder controle te krijgen en dat betekent dat WereldWijd weer kan starten met VakTaal. De weken voor de start hebben Mirjam en ik alle oud-cursisten aan de lijn gehad. Een echt gesprek was vaak niet mogelijk maar: "de school gaat weer beginnen", begrepen de meesten wel. Daarnaast benaderden we nieuwe cursisten via de AZC's en consulenten. De presentielijsten en de eerste groepsindelingen werden gemaakt. De vrijwilligers werden in de start-blokken gezet. We konden starten met een mooie groep van ongeveer 20 cursisten.

Wat een spannende maar vooral hele leuke maandag was dat! Heel fijn om de oud-cursisten weer te zien, grote

glimlachen, veel gelach en hier en daar zelfs weer een voorzichtige knuffel. Ook nieuwe gezichten verwelkomen we. Inmiddels zijn die gezichten niet meer nieuw en vinden ook zij een plekje binnen WereldWijd. De groep groeit en we gaan van 25 cursisten langzaam naar de 30. De Nederlandse lessen zitten goed vol, de praktijklessen in de middag zijn wat rustiger maar ook daar vinden mensen hun draai.

Doordat het aantal cursisten groeit waren we ook hard op zoek naar nieuwe vrijwilligers. Voor de lessen Nederlands, het lassen, in de kantine en nog wel op meer plaatsen! Dus ook daar langzaam steeds meer nieuwe gezichten. Zo blijft WereldWijd toch altijd een dynamisch geheel. Natuurlijk kunnen we nog altijd nieuwe vrijwilligers gebruiken.

De grote uitdaging zit nog altijd in het rond krijgen van de financiën. Voorlopig kan het project blijven draaien, maar er moet gekeken worden naar een duurzamere bron van inkomsten. Mirjam is druk bezig met gesprekken met wethouders, gemeenteambtenaren en anderen om hen te overtuigen van de meerwaarde van VakTaal. Zelf gaan we ook aan de slag met het vastleggen van de vooruitgang van de cursisten om dit duidelijk te maken aan alle bovenstaande partijen in de hoop op een financiële bijdrage".

LASEXAMEN

Op 25 oktober deden drie van onze Vaktaal cursisten het lasexamen niveau 1. Alle drie geslaagd!

Proficiat Bassam (Syrië), Adhanom (Eritrea) en Farzad (Iran)! Wij zijn trots!

Natuurlijk gaan we ze nog tegenkomen bij WereldWijd voor de Nederlandse lessen. Hopelijk kunnen ze binnenkort aan het werk. Met de inzet van deze drie gaat dat helemaal goedkomen.

VAKTAAL INFOMAGAZINE

In de tussentijd hebben we een mooi VakTaal Infomagazine gemaakt met veel foto's en korte teksten over alle ins en outs van onze cursussen. Het magazine is verkrijgbaar door contact op te nemen met ons, via de mail of telefonisch.

Tevens staat het VakTaal Infomagazine online, dus je kunt deze downloaden op onze website:

www.stichtingwereldwijd.nl/vaktaal/vaktaal-folders-en-films.

HOE IS HET MET...

OUD-CURSIST **ANTONI EBRAHIMI**

Het is altijd fijn wanneer ons berichten bereiken over oud-cursisten, zeker als uit die berichten blijkt dat het goed met iemand gaat. Zo waren we prettig verrast toen we hoorden dat Antoni Ebrahimi in Maastricht een eigen bedrijfje was begonnen. We wilden daar graag meer over weten. Daarom vroeg ik hem of hij naar Eckelrade wilde komen om me over zijn leven “na WereldWijd” te vertellen. Dat wilde hij graag.

Antoni is in 1993 geboren in Afghanistan, vanaf zijn 12e opgegroeid in Iran en in het najaar van 2015 naar Nederland gevlucht. Een aantal jaar geleden volgde hij lessen Nederlands en lessen metaalbewerking bij ons. Hij was een gemotiveerde cursist. Op het moment dat hij WereldWijd verliet kon hij goed een gesprek voeren in het Nederlands en had hij het lasdiploma op zak. Hij kreeg in die tijd zijn status en vond een zelfstandige woonruimte zodat hij het AZC in Maastricht kon verlaten. Ook had hij de Nederlandse Senna ontmoet, met wie hij nu een mooi tweejarig dochtertje heeft, Aryana. Antoni heeft inmiddels een “verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd” en zou een Nederlands paspoort kunnen aanvragen. Maar daar moet nog even voor gespaard worden.

Antoni is ambitieus, hij heeft veel plannen. Na het lasdiploma bij WereldWijd behaalde hij nog twee lasdiploma's. Hij kon aan de slag bij een bedrijf in Brunssum, waar hij een tijd aan de draaibank werkte. Ze wilden hem daar graag houden maar Antoni wilde verder. Zijn droom was een eigen onderneming te beginnen. Een kleine supermarkt leek hem fijn, maar de financiën om zo'n winkel te starten ontbraken. Een webwinkel dan misschien, met boeken over de Perzische cultuur en geschiedenis, wellicht in combinatie met producten zoals Afgaanse kleding. Maar ook dit

Antoni Ebrahimi

vereist een flink startkapitaal. Ook dit plan moet nog even wachten. Toen bedacht Antoni een onderneming waarvoor hij het startkapitaal wél kon

opbrengen. Hij kocht allerlei schoonmaakmaterialen en -apparaten, schreef zich in bij de Kamer van Koophandel en startte dit najaar met zijn schoonmaakbedrijf “Cleaningservice A.A”.

Antoni is tevreden over de eerste periode van zijn bedrijf, hij heeft zelfs al enkele vaste klanten. Wat hij belangrijk vindt is dat hij mensen ergens mee kan helpen. Als mensen blij zijn met de gedane poetsklus is Antoni ook blij.

Momenteel werkt hij nog parttime in de keuken van een restaurant om extra geld te verdienen, maar hij hoopt binnenkort zijn gezin te kunnen onderhouden met de inkomsten uit zijn schoonmaakbedrijf.

Een man met een plan, daar houden we van. Ik wens hem heel veel succes!

Wilt u meer informatie over deze zelfstandig ondernemer? Kijk dan op www.cleaningserviceaa.nl

DONATIES

Ook dit jaar zijn we onze donateurs bijzonder dankbaar voor hun financiële ondersteuning. Mede dankzij deze donaties kan WereldWijd doorgaan met het werk. We danken: Stg. Elisabeth Strouven, Stg. Mplooi Foundation, Sint Clemens Stichting, Stg. Pro Infantibus, Fonds Sociale Instellingen, Stg. Steunfonds Vluchtelingen, Rabobank Zuid-Limburg, Stg. Oud Papier Eijsden, Zuidam Consulting, Lionsclub Eijsden Mergelland, Protestantse Gemeente Maas Heuvelland, Soroptimist Zuid-Limburg, Rotary Maastricht, Protestantse gemeente Eijsden en niet te vergeten meerdere particulieren.

DE HOBBY VAN...

MARIETTE MEIJERINK

Maandagochtend is in het magazijn van WereldTools tijd ingepland om op te ruimen. Mariette Meijerink, naaidocente, komt aan met wat tassen vol stoffen en helpt me mee met het opvouwen van gedoneerde kleding en het sorteren van naai-accessoires.

Mariette heeft altijd een vrolijke uitstraling en dat maakt zo'n klus extra gezellig. Bij alle spulletjes vinden we veel dingen, die een terugkeerder niet kan gebruiken: cadeaulintjes, kleine stukjes leer en van allerlei knutselspullen. "Geef maar mee voor mijn nichtje Isabel, die is kunstenares en kan alles gebruiken", zegt Mariette. Dan pakt ze een keukenschort en doet deze zelf om, voor mij een moment om een foto te maken. Geweldig! Samen liggen we in een deuk. Ik denk dat ik Mariette maar eens zal interviewen voor de WereldWijzer.

Een paar weken later bel ik haar op om een afspraak te maken. Ze zegt meteen: "Oooh, zeker met die foto hè? Maar ik ben al een keer geïnterviewd voor de WereldWijzer". Ik kan het me niet herinneren, maar dat interview blijkt al zo'n dikke 20 jaar geleden te zijn geweest. Mariette vervolgt: "Toen had ik als hobby beren maken, maar dat doe ik nu niet meer zoveel. Ik word wat ouder en heb er niet zoveel zin meer in. Vroeger wel, je kent dat wel, je gaat door tot het gaatje." Voor het echte interview spreken we iets eerder af dan de naailes gaat beginnen. Het gesprek loopt vanzelf en ik vraag eerst hoe oud ze is. "Ik ben 72 jaar", zegt Mariette, maar dat zou ik echt niet geraden hebben, ze oogt met haar eeuwige blos op haar wangenvoel jonger. We kletsen heel gezellig over van alles en nog wat, maar dan bedenk ik dat er ook een interview moet plaatsvinden. Mariette werkt sinds ongeveer 2000 bij WereldWijd, met wel nog een tussenpauze, omdat door bezuinigingen een omslag kwam en er een tijd geen les meer werd gegeven.

Vroeger was Mariette handwerkdocente aan de Vrije School in Maastricht. Toen ze daarmee stopte is ze vrijwilligerswerk gaan zoeken. Via een advertentie in De Etalage kwam ze bij WereldWijd terecht. Ze kwam op bezoek en ontmoette als eerste Peter Gillissen. Hij was heel enthousiast en leidde haar

rond. Mariette vervolgt: "En dat leek me wel wat. De klassen waren toen heel groot, 10-15 leerlingen per klas. Het was best heel zwaar en hard werken, maar daarom des te leuker. Leerlingen kwamen overal vandaan, Oostblok, Afrika enz. Ik ken er nog een paar en met eentje heb ik nog contact". Dan gaan we toch over haar hobby's praten. Ik merk dat ze een bezige bij is. Ze zegt: "Beren maken en al dat naaiwerk doe ik nu veel minder. Ik doe wel nog handwerken, breien en haken. Maar op dit moment is mijn grootste hobby tuinieren.

Ik heb een wei aan de bosrand in Rijckholt.

Tot voor kort hield ik er schapen, maar die heb ik weggedaan omdat ze al mijn bomen kaalvraten. In de wei staan veel fruitbomen, ik maak fruit in. De kelder staat vol met potjes. Ik spaar jampotjes en die steriliseer ik in de magnetron en doe daar de vruchten of appelmoes in. Ik vind dat leuk omdat ik het fruit heb en het zonde vind om er niks mee te doen. Er zijn veel afnemers aan wie ik het weggeef, ik verkoop niks. In mijn wei staan een notenboom, hoogstam kersen, appels, peren, abrikozen en bessen. Samen met mijn zoon heb ik een moestuin waar we onder andere

boerenkool, prei, tomaten in een kas en aardbeien telen. En dan is er nog een mooie paddenpoel, aangelegd door het IKL (Stichting Instandhouding Kleine Landschapselementen), met kikkers en salamanders.

Achter mijn huis heb ik een grote tuin, met een apart aangelegde bloementuin, met een Engels hekje vanwege de hond. Die hond heet Skylar (dat betekent teefje in het Grieks) en het is een kruising tussen een Jack Russel en een Maltezer. De hond heb ik 2 jaar geleden aangeschaft. Een altijd vrolijk hondje waar je mee naar buiten moet en dat altijd wil spelen. Ik ben er maar druk mee". "Net als jij", zeg ik. "Ja!", zegt Mariette met een olijk gezicht. We eindigen dit leuke interview met de opmerking dat de oranje schort die Mariette op de foto aan heeft, al naar een vrijwilliger bij WereldWijd is gegaan.... •

EEN GOED BESTUUR VOOR WERELDWIJD

Onlangs kreeg de staf een document met de naam "Governance leidraad voor WereldWijd" aangereikt door het bestuur, met daarbij de opdracht om dit als staf te borgen. Het document is op 13 september 2021 door het bestuur vastgesteld. Governance kan het beste vertaald worden met kwaliteit van het bestuur. In dit artikel een korte samenvatting van dit document.

De aanleiding voor het vaststellen van deze leidraad is de WBTR (Wet Bestuur en Toezicht Rechtspersonen). Bestuurslid Berend Brouwer heeft deze leidraad opgesteld en geeft hieronder een korte uitleg. Wie het hele document wil lezen kan dit vinden op onze website:

www.stichtingwereldwijd.nl/over-ons/bestuur/

"De leidraad gaat uit van 9 principes die gericht zijn op het verbeteren van de kwaliteit van het bestuur. Het begint met het principe dat het bestuur steeds

wil uitgaan van de maatschappelijke doelen van de stichting; in dit geval de hulp aan en ondersteuning van mensen met een migratieachtergrond, statushouders en terugkeerders. Het bestuur gaat hierop toezien en zorgen dat de leidraad wordt nageleefd; dit is het 2e principe. Vervolgens willen we als bestuur aanspreekbaar zijn voor de staf, voor onze vrijwilligers en ook voor onze doelgroepen. Die aanspreekbaarheid kan nog wel een fractie beter. Dat is nummer 3. Principe nummer 4 gaat uit van een noodzakelijke dialoog met onze externe omgeving: subsidiegevers, overheden, partnerorganisaties en opdrachtgevers. Hieraan wordt met name door onze voorzitter ook veel aandacht besteed. Het 5e principe gaat over onze zorg om voldoende kwaliteit in ons bestuur te hebben en te houden. Principe 6 schrijft voor dat het bestuur bij besluitvorming de continuïteit van de organisatie steeds voorop moet stellen. Het bestuur spant zich in om meer zekerheid

te verkrijgen omtrent de continuïteit van de organisatie. Principe 7 gaat uit van een transparante organisatie met duidelijk afspraken over hoe er gewerkt wordt. Er is een directiestatuut waarin een heldere taakverdeling tussen bestuur en directie is afgesproken. Er zijn inmiddels functiebeschrijvingen. Open overleg en tweejaarlijkse besprekingen met alle vrijwilligers horen hier ook bij. Principe 8 gaat over het voorkomen van belangenverstrengeling en principe 9 tot slot schrijft voor dat bestuursleden hun functie vervullen zonder vergoeding.

De leidraad richt zich primair op de bestuurders zelf. De leidraad vormt een kader waaraan bestuurlijk handelen getoetst kan worden. Maar staf en vrijwilligers zullen hopelijk merken dat het bestuur wat dichter bij de organisatie wil staan en wat meer aanspreekbaar wil zijn. Vandaar ook het periodieke overleg en het instellen van een klachtenregeling." •

STOOFPEREN

Een bekende stoofpeer die rond de Kerst steeds gepromoot wordt is de Gieser Wildeman. Dit zijn kleine peertjes. Een andere stoofpeer, die vroeger veel in Eckelrade geteeld werd is de Saint-Remy. Deze is afkomstig uit het dorpje Saint-Remy, niet ver hier vandaan, over de grens in de Belgische provincie Luik. Het zijn mooie dikke peren die goed te bewaren zijn buiten de koelcel.

Recept: De peren schillen, het klokhuis verwijderen en de vruchten naar eigen fantasie in stukjes snijden of heel laten. In een ketel met ongeveer 2 cm water laten koken en dan het vuur zacht draaien en zo met de deksel erop 2 uur laten stoven, totdat ze de gewenste rode kleur hebben. Hoe langer ze koken hoe roder ze worden. Ik vind ze zo het lekkerst, maar je kunt ook in plaats van water rode wijn gebruiken. Voor zoetekauwen: je kunt ook suiker toevoegen.

Smakelijk eten, Maria Sluysmans (een goede bekende van Stichting WereldWijd uit Eckelrade)

UIT DE OUDE DOOS

Dat krijg je toch als je op gaat ruimen: in een oude doos vind je mooie foto's van docenten die cursisten het werk voordoen. Maar wie zijn het en wat was hun werk?

Op deze foto is Frans Raeven aan het werk. Hij was een van de drie docenten die bij WereldWijd auto- en diesel-techniek hebben gegeven. Hij was erg sociaal, betrokken bij de cursisten en zijn lessen. Net zoals nu werkte het ook toen al naar twee kanten: een docent doet iets voor de deelnemers en tegelijk is het werk zijn hobby. Hij vindt het leuk om het te doen, ook vanwege de sociale contacten met andere vrijwilligers en met de cursisten. Frans was een echte vakman die altijd een eigen garagebedrijf had gehad. Hij gaf met veel plezier les bij WereldWijd. Hij had twee hobby's: radiografisch bestuurd modelvliegtuigen bouwen en tennissen.

Les in autotechniek werd gedurende 10 tot 15 jaar bij WereldWijd gegeven. Het werd verzorgd op de plek waar nu "ontvangst goederen" is. Het was een cursus waar veel cursisten interesse in hadden maar het probleem ontstond toen autotechniek steeds meer werd gebaseerd op elektronica. De mensen die de lessen gaven vonden het moeilijk

die actueel te houden. De techniek veranderde te sterk. Het was van een veel te hoog niveau voor de cursisten. Wat ze eigenlijk in de lessen leerden was de basis van de autotechniek. Daar had je zeker iets mee gekund in het land van herkomst van de cursisten. Daar gebruikten ze in die tijd minder geavanceerde auto- en dieseltechniek. Dat niveau techniek konden de docenten hier goed behandelen.

Maar om aan te sluiten op de Nederlandse markt, dat ging te ver als je keek naar het niveau van de cursisten. De cursisten wilden leren voor de Nederlandse markt want ze wilden hier blijven, maar hun basiskennis en -ervaring was te klein. Daarbij had WereldWijd erg veel moeten investeren als ze hen dat had willen geven. Maar het grootste probleem was toch het taalniveau en de basiskennis die deelnemers hadden. Ze hadden in het thuisland weinig kennis van en ervaring met elektrotechniek meegekregen en WereldWijd had ook niet de apparatuur om hen dat te leren.

Frans overleed 17 oktober 2010 •

TUSSENDOORTJES

MUZIEK VERBINDT

Sinds enkele maanden repeteert het Eckelrader koor "Chantons", bekend van onze kerstvieringen, op maandagavond in de kantine van WereldWijd. Om deze reden moest er een zware piano de trap opgesjouwd worden. Met hulp van de cursisten was dat gelukkig geen probleem. In zo'n 5 verschillende talen werd er gecommuniceerd om de piano ongeschonden naar boven te krijgen. Met succes!

Wat een goede internationale samenwerking. We zijn trots op onze cursisten! De koorleden zijn erg blij met deze behulpzame ontvangst en met de gastvrijheid en openheid van WereldWijd. Zangers (sopraan of bas) met enige muzikale

kennis die belangstelling hebben voor het koor, kunnen contact opnemen met dirigente Els Scherpenisse (06 10 79 87 38) voor meer informatie.

VERPAKKING

In de WereldWijzer die eind 2020 uitkwam beloofden we op zoek te gaan naar een milieuvriendelijker verpakking dan de plasticfolie waarin we de WereldWijzers steeds per post verstuurden. We zijn op zoek gegaan en...uiteindelijk toch weer uitgekomen bij de plasticfolie. We willen de WereldWijzer direct zichtbaar laten zijn bij aankomst in de vele brievenbussen. Een papieren enveloppe viel

daarom af. Navraag wees uit dat het afbreken van biologisch afbreekbaar plastic langer duurt dan het afbreken van de rest van het gft-afval waar deze verpakking bij zou mogen. Ook bleek dat er niet veel mensen zijn die biologisch afbreekbaar plasticfolie inderdaad in de groene afvalbak doen. Het folie belandt dan toch weer bij het plastic afval. En omdat biologisch afbreekbaar plastic bovendien duurder is dan gewoon plastic zien we helaas vooralsnog geen mogelijkheid tot verbetering.

STROOMSTORING IN ECKELRADE

Op een woensdag in september konden we bij WereldWijd eens ervaren wat het betekent als je geen elektriciteit hebt. We kwamen die morgen op kantoor, startten met het maken van koffie en thee en ineens... floep... geen stroom meer. De meterkast was in orde, en toch was er in het hele gebouw geen elektriciteit. Ook onze burens (Talent) zaten zonder stroom. Dan maar eerst een bak koffie (die was gelukkig nog net op tijd klaar) en vergaderen met pen en

papier, want online viel er niks te werken: geen wifi, geen mails versturen of ontvangen. Stofzuigen in de kantine kon niet en naar het toilet moest op de tast. John van de naaimachinereparatie kwam aangelopen en kon ook niet veel doen, dus ook hij begon eerst maar met koffie. Hij vertelde een leuke anekdote uit zijn tijd in Ethiopië, waar wel vaker de stroom uitviel. Voordat hij begint te vertellen moet hij al grinniken. "Och ja, dat was wat toen. In het hele dorp viel de stroom uit voor een paar dagen. En ik had de diepvries vol... Maar gek was

dat de straatverlichting wel aan was. Dus ik, slim, ging de stroom via een van die palen aftappen. Maar 's avonds, toen de straatverlichting aanging: pats boem, viel in het hele dorp de verlichting uit. Toen heb ik maar snel mijn kabel weer opgeruimd."

We moeten er hartelijk om lachen, maar realiseren ons wel dat de stroomuitval bij ons slechts eenmalig en bovendien aangekondigd was (dat waren we alleen even vergeten), maar dat het in andere landen toch wel even anders kan zijn...

FOTOPRIJSVRAAG

De fotoprijsvraag uit de vorige WereldWijzer heeft helaas geen enkele inzending opgeleverd. We hopen van harte dat dit niet betekent dat onze lezers geen hoopvolle dingen om zich heen zien.

De prijs, een dagje uit naar Kaap de Goede Hoop, zal onder de redactieleden verloot worden.

WERELDWIJD ALS EXPOSITIERUIMTE

In het weekend van 13 en 14 november was bij ons in Eckelrade een expositie van de schilderijen van Monique Permesaen, een van onze taaldocenten, te bezichtigen. Met de verkoop van haar werk steunt zij "Lesbos Education", een van de projecten van de organisatie Stand By Me Lesvos (SBML). Met dit project worden vluchtelingen in kamp Moria-2 geholpen met behulp van bijvoorbeeld muzieklessen. Monique was voor deze expositie met spoed op zoek naar een geschikte en goedkope expositieruimte. WereldWijd bood haar een oplossing.

Met de ruime werkplaatsen met hoge ramen en een mooie lichtinval en de klas- en praktijklokalen biedt het gebouw van WereldWijd een originele en charmante omgeving voor het houden van exposities. De grote kantine biedt daarnaast ruimte voor overleg, presentaties en culturele activiteiten en is aangepast aan de coronarichtlijnen.

Wellicht is het ook een idee voor anderen om tegen een kleine vergoeding gebruik te maken van onze ruimtes. Neem gerust contact met ons op voor meer informatie.

HERNIEUWDE EN NIEUWE KENNISMAKING MET BESTUURSLEDEN

In de eerstvolgende WereldWijzer, de zomereditie van 2022, zullen we het voltallig bestuur van WereldWijd aan u voorstellen. Een aantal bestuursleden werd al eerder voorgesteld, maar we hebben met enige schaamte vastgesteld dat een enkele kennismaking door ons, de redactie, over het hoofd gezien werd. We gaan dit goedmaken!

ZILVER!

We maakten dit jaar de 25e jaargang van de WereldWijzer en wat ons betreft zullen er nog vele jaargangen volgen.

Het is goed om nog eens te vermelden dat Louis Eggerdink, een van de vier huidige redactieleden, ook al deel uitmaakte van de redactie toen de 1e editie van de 1e jaargang uitkwam.

Louis was namelijk 25 jaar geleden initiatiefnemer van dit blad. Een groot compliment is zeker verdiend.

Hartelijk dank voor al je redactiewerk tot nu toe, Louis!

OPROEP!

Vrijwilligers gezocht

Heb je zin in een nieuwe uitdaging en een zinvolle tijdsbesteding binnen WereldWijd?

Heb je een paar uur per week tijd om jouw kennis over te dragen of op andere wijze mee te helpen in onze organisatie? Dan ben je bij ons van harte welkom!

Wij zijn op dit moment op zoek naar verschillende vrijwilligers:

- Docent metaalbewerking/lassen
- Docent Nederlandse taal
- Docent computervaardigheden
- Conciërge / onderhoudsmedewerker
- Fietsreparateur

Om bij ons als docent aan het werk te gaan hoef je geen gediplomeerde leerkracht te zijn. Het is vooral belangrijk dat je er plezier aan beleeft om aan een kleine groep cursisten je vakkennis over te brengen. Als vrijwilliger ben je minimaal een dagdeel per week beschikbaar. Ook sta je open voor andere culturen en beschik je over een portie enthousiasme en flexibiliteit. Bij WereldWijd werk je samen met vele andere vrijwilligers en kom je in contact met mensen met verschillende buitenlandse achtergronden.

Wij bieden een gezellige werkomgeving, zinvol werk en een kleine vrijwilligersvergoeding.

Heb je interesse of wil je eens komen kijken, neem dan contact met ons op via +31 (0)43 408 31 22 of stuur een mailtje naar: info@stichtingwereldwijd.nl.

Wij zijn geopend van maandag t/m donderdag van 08.00 tot 16.30.

www.stichtingwereldwijd.nl

IN MEMORIAM

LIA SPETH

EEN HEEL BIJZONDER MENS

Eind augustus bereikte ons het droevige bericht dat oud-vrijwilligster Lia Speth na een creatief leven op 90-jarige leeftijd was overleden.

Na het overlijdensbericht gelezen te hebben moest ik denken aan mijn eerste werkdag op 1 november 1997 bij WereldWijd. Ik had door omstandigheden in de eerste werkweek geen eigen vervoer en was met het openbaar vervoer naar Eckelrade gekomen waar ik ook een huis had gehuurd. Vanaf de bushalte liep ik over de Linderweg richting WereldWijd. In een mistige ochtend met een opkomende herfstzon en daartussen de weilanden liep ik met mijn koffer, een beeld uit een film van Wim Wenders.

Bij de bebouwing aan de Linderweg aangekomen ontmoette ik een vrouw en raakte met haar in gesprek, ik vertelde dat ik op weg was naar WereldWijd en zij zei hierop dat wij dan samen op konden lopen want zij was daar ook naar op weg. En zo ontmoette ik die ochtend Lia Speth, die op weg was om Nederlandse taalles te gaan geven. Dat dit niet het enige was dat Lia bij WereldWijd deed, daar kwam ik snel achter. Lia en haar man Wiel hadden een onderwijsachtergrond en hadden vele jaren in het buitenland gewerkt. Die kennis en ervaring, maar ook de liefde voor het lesgeven, kwamen bij WereldWijd goed van pas. Hierbij kwam dan ook nog de belangstelling voor en betrokkenheid bij de cursisten.

Omdat Lia op loopafstand van WereldWijd woonde waren de cursisten ook welkom bij haar thuis. Hier werden ze gastvrij ontvangen en maakten dan kennis met de prachtige tuin en de muziek die bij Lia en haar man centraal stond. Die groene vingers kwamen ook bij WereldWijd van pas want Lia zorgde ervoor dat de kantine en de lokalen rijkelijk voorzien werden van planten. Als een cursist een woning kreeg waren Lia en Wiel altijd bereid om een helpende hand uit te steken. Hieruit ontstonden bijzondere vriendschappen. Lia was ook zeer actief als medewerker voor de WereldWijzer, ze schreef artikelen en maakte vele malen de Puzzel, woordzoekers, testzoekers en kerstpuzzel.

Haar bezigheden voor WereldWijd combineerde Lia met een uitgebreide vriendenkring en verschillende hobby's en activiteiten. Ik denk hierbij aan het plezier dat zij had aan het volksdansen en haar belangstelling voor literatuur. Lia was actief in een leesclub en kon inspirerend vertellen over het laatst gelezen boek. Haar enthousiasme nodigde mij dan ook regelmatig uit het besproken boek te gaan lezen. 'Lia, een heel bijzonder mens' waren de woorden van oud-coördinatrice NT2, Siny Kerkhof, die ik onlangs sprak en dat kan ik volledig beamen.

Frans Frankhuizen

MAURICE HEUSÈRR

Op 2 oktober jl. is een van onze jongste vrijwilligers, Maurice Heusèrr, op tragische wijze plotseling om het leven gekomen. Hij is tijdens een wandeling over een rotspad in de Vogezen verongelukt.

Sinds april dit jaar was Maurice bij ons als vrijwilliger werkzaam. Een sympathieke, enthousiaste,

vrolijke en drukke 'jongeman'. Hij was heel opmerkzaam en stelde in het begin heel veel vragen over hoe dingen werken en gestructureerd zijn bij WereldWijd. Met name op het gebied van hergebruik heeft hij in de korte tijd dat hij bij ons was al een aardige stempel gezet. Niks werd zomaar weggegooid en het afval werd door hem zorgvuldig gescheiden. Maurice was heel behulpzaam en een fijne man die alles aanpakte.

In de pauzes bij de koffie vertelde hij over zijn reizen en de landen waar hij geweest was. We waren van plan hem te interviewen voor een volgende editie van de WereldWijzer, zodat ook de mensen die hij niet op de werkvloer tegenkwam, hem beter konden leren kennen. Het heeft helaas niet zo mogen zijn. Maurice, bedankt voor je inzet! •

NIEUWS VAN DE TOOLS AFDELING

Vrijwilliger John Looyestijn schreef de volgende stukjes voor de WereldWijzer.

Nieuwe werkbanken voor de werkplaats

Voor de nieuwe WereldTools werkplaats waren werkbanken nodig. Voor mij was het meteen duidelijk, die ga ik wel maken. Het bleek dat in de houtwerkplaats voldoende materiaal aanwezig was, dus aan de slag. Mijn doelstelling was twee grote en degelijke werkbanken te maken. Perfectie stond niet voorop maar ze moesten wel een robuuste en vakmatige uitstraling hebben. Echt moeilijk was het niet voor mij. Het koste gewoon een paar weken werk. Het resultaat mag er ook best zijn en als de werkbanken met fatsoen gebruikt worden gaan ze makkelijk 50 jaar mee. De werkbanken zijn lekker hoog (90cm) zodat het prettig is om aan te werken. Door de grote breedte van 250 cm kunnen twee mensen er met gemak gelijktijdig aan werken. Al met al een mooi stukje nieuw meubilair voor een nieuwe werkplaats waar menigeen nog veel plezier van mag hebben.

Timmertalentjes

Bij WereldWijd zijn wij begaan met het wel en wee van mensen die terugkeren naar verre landen, maar wij geven

ook veel om mensen direct om ons heen. Daarom nemen wij graag ook eens, ook al lijkt het weinig, dingen op uit de naaste omgeving die wat geluk kunnen geven. Het was vakantietijd dus was het een mooi moment voor onze directe burens van Talent om eens bij WereldWijd op bezoek te komen. Zo gezegd zo gedaan, de koffie was gezet, de cola was koud en de ontvangst was warm en voorbereid. Op 24 augustus 2021 kregen we 2 Talenten op bezoek, meer waren eerder voorzien maar door vakantie bevonden de meeste Talenten zich elders. Onder mijn begeleiding werden in recordtempo een aantal vogelnestkastjes door de dames in elkaar getimmerd. En veel instructie was niet nodig, de dames timmerden er vrolijk op los, geen hamerslag was mis en geen spijker werd krom geslagen. Wat een vakvrouwen! Na al het getimmer en een korte pauze gingen de dames weer verder. Het verfwerk spatte in het rond en in korte tijd waren de nestkastjes voorzien van alle kleuren die de regenboog rijk is. Of de vogeltjes al deze kunst

kunnen waarderen zal in het komende voorjaar moeten blijken. En om de pret niet te drukken hebben de Talenten ook nog 2 extra nestkastjes meegekregen om hier of daar op te hangen. Wij zijn erg blij met dit initiatief en hopen dat er nog vele bezoeken van onze burens mogen volgen.

Niet van de trap vallen

In het voorjaar werd WereldWijd benaderd door de gemeente Margraten met een urgente vraag. Een gezin van statushouders, afkomstig uit Palestina, had in de gemeente huisvesting gekregen. De jongste dochter is helaas licht zwakbegaafd en de vrees was dat zij op een gegeven dag, of nacht, van de trap af zou vallen. Aan WereldWijd werd gevraagd of wij zouden kunnen helpen dit probleem op te lossen daar commerciële bedrijven schijnbaar hier geen oren naar hadden. Dit probleem werd door onze vrijwilligers meteen opgelost. Na de situatie ter plaatse gezien te hebben werd besloten om een kindvriendelijk hek bovenaan de trap te plaatsen en om de balustrade, die bestaat uit losse spijlen, dicht te maken. Dit soort activiteiten lijken onbelangrijk, maar ze zijn voor mensen die met de handen in het haar zitten van bijna 'levensbelang'. Ik wil daarin graag iets betekenen. We zijn succesvol in het versturen van kisten met gereedschap naar de andere kant van de wereld, we willen ook graag iets betekenen voor de mensen direct om ons heen. Wij hebben dan ook de intentie meer van dit soort taken op ons te nemen. •

EVEN VOORSTELLEN...

STAGIAIRES EMILIA EN SJOERD

Van oktober 2021 tot en met april 2022 wordt ons team versterkt door 2 stagiaires van Zuyd Hogeschool. Zij gaan zich bezighouden met VakTaal. Ze stellen zich even voor:

Emilia Loomans

EMILIA LOOMANS

Hallo! Ik ben Emilia Loomans. Ik ben negentien jaar oud en ik woon in Maastricht.

Ik ben vorig jaar na het behalen van mijn Havodiploma van Utrecht naar Maastricht verhuisd om de studie Social Work te gaan doen. Ik ben deze studie gaan doen omdat ik graag mensen wil helpen. Ik vind het erg belangrijk dat mensen gelijke kansen krijgen en hier wil ik mij dan ook graag voor inzetten. Inmiddels zit ik in mijn tweede jaar en ga ik stagelopen bij Stichting WereldWijd.

Hier ga ik met een medestudent aan de slag met het voeren van gesprekken met cursisten en het maken van portfolio's waarin de ontwikkeling die de cursist bij WereldWijd heeft gemaakt naar voren komt. Dit leek mij een interessante stage omdat ik nog nooit met deze doelgroep heb gewerkt en het als een grote uitdaging klinkt.

Ik heb super veel zin om bij WereldWijd aan de slag te gaan en ben benieuwd wat er op mijn pad komt! Misschien wel tot snel!

Groetjes Emilia

Sjoerd Gerits

SJOERD GERITS

Mijn naam is Sjoerd Gerits en ik ben een 24-jarige student uit Nederweert. Momenteel volg ik de studie Social Work aan de Zuyd Hogeschool. Tijdens een vorige stage die ik bij het COA te Budel heb doorlopen ben ik in aanraking gekomen met het asielzoekerswerkveld. Dit werkveld heeft mij erg geïnteresseerd en heeft me doen beslissen dat ik mij op dit leergebied wil verbreden.

Stichting WereldWijd is een organisatie die me erg aanspreekt omdat er wordt gewerkt vanuit goede intenties en de wens van de cursist. Ik zal samen met een medestudent tot 20 april werk-

zaam zijn binnen WereldWijd.

Binnen deze periode zullen wij ons bezighouden met het opzetten van een portfolio ter versterking van de ontwikkeling die de cursisten binnen de organisatie hebben meegemaakt.

Het lijkt me erg leuk om niet alleen de organisatie te leren kennen maar ook de vrijwilligers die het allemaal mogelijk maken.

Mocht je me tegenkomen in de wandelgangen dan maak ik graag een praatje!

Groet Sjoerd

IN GESPREK MET

EDDY PITERS

Voor deze WereldWijzer willen we graag een taaldocent interviewen. Eddy Piters wordt geïnterviewd door Ed Peters en ik, Matje Mattheij, ben de notulist van dit gesprek. In de herfstvakantie zitten ze samen in een lokaal, tegenover elkaar, handen over elkaar gevouwen, lekker relaxt achterover. Ze beginnen wat te lachen, het is een beetje onwennig voor de twee heren.

Eddy begint te vertellen: “Ik werd werkloos op mijn 59e, maar wilde toch nog wat zinnigs gaan doen. Ik begon bij de afdeling oncologie in het ziekenhuis als vrijwilliger, maar dat sprak me toch niet zo aan. Op een gegeven moment kwam een loodgietersbedrijf uit Sint Geertruid iets bij mij thuis doen. Bij dat bedrijf werkte een oud-cursist van WereldWijd en die vertelde enthousiast over Stichting WereldWijd. Toen heb ik een afspraak gemaakt met Frans Frankhuizen en ben vrijwilligerswerk gaan doen. Ed Peters zegt: “Je kwam als geroepen, we hadden echt een tekort aan taaldocenten”.

“Ik ben 39 jaar leraar in het basisonderwijs geweest, maar ik zorgde ook voor de aanschaf van lesmethodes en regelde o.a. onderhoud en beheer van het gebouw, de financiën etcetera. Door grote veranderingen en ziekte kwam ik thuis te zitten, de school waar ik werkte werd ‘vernieuwd’ en verjongd”. Eddy vertelt veel over hoe het destijds ging, en ook over dat het makkelijk was dat de school dichtbij huis was, waardoor hij geen auto nodig had.

Langzaamaan ontwikkelt het interview zich meer naar een gesprek tussen twee docenten: Eddy als basisschooldocent en Ed als geschiedenisleraar. Twee vakmannen die een heel uitgebreid gesprek hebben over de manier van onderwijs bij WereldWijd, over het niveau van de

Eddy Piters in gesprek met Ed Peters

cursisten en vooral ook over de vele ideeën die ze allebei hebben om de Nederlandse Taalles te ontwikkelen.

Inmiddels is Eddy al ruim 2 jaar bij WereldWijd. Hij vervolgt: “Omdat de cursisten een laag taalniveau hebben, heb je op het gebied van de Nederlandse taal niet veel knowhow nodig. Er worden hier verschillende taalmethodes gebruikt, maar ik mis wat meer lijn in de lessen. Ik wil op zoek naar methodes. Het zou mooi zijn als we een lijn gaan brengen in de methodes die we gebruiken. Nu hanteert elke taaldocent een eigen werkwijze, dat zou kunnen verbeteren. Maar iedereen die lesgeeft moet daar ook achter staan”. “Ja”, zegt Ed, “Vroeger

hadden we Siny Kerkhoff, zij coördineerde de lessen. Zo iemand missen we. En het klopt, de neuzen zouden dezelfde kant op moeten”.

Eddy: “Wat ik ook merk is dat hier cursisten, die illegaal verblijven, les krijgen, waar mensen bij zijn die wat niveau betreft hier eigenlijk niet thuis horen, maar er is nergens plek voor hen. WereldWijd vangt ze op, dat vind ik goed”. “Ja” zegt Ed, “en ook de mensen die al inburgering hebben gehad, maar nergens een kans op de arbeidsmarkt hebben. Die geven we hier een plek”.

Samen bespreken ze allerlei (on)mogelijkheden voor de lessen. Het begint met

een methode, die moet geselecteerd en geïmplementeerd worden. Hoe doe je dat? En zijn alle vrijwilligers het eens met die methode? Er zou wellicht een soort leerlingvolgsysteem kunnen komen, je zou kunnen werken met een POP (persoonlijk ontwikkelingsplan) enzovoorts. "Ja", zegt Ed, "dan begeeft je je op het gebied van het reguliere onderwijssysteem, en dan ben je concurrent".

Ze praten verder over een leerling die misschien dyslectisch is. Wat kun je dan doen als taaldocent bij WereldWijd? Ook hebben ze het over samenwerking met andere onderwijsinstellingen, en hoe WereldWijd aanvullend kan zijn. Er is een leerling die bij WereldWijd een lasdiploma heeft gehaald. Hoe kan hij verder? Die leerling zou een stap verder moeten kunnen maken. Maar het probleem zit hem vaak in het nog ontbreken van status bij veel van onze cursisten, die dus geen verblijfsvergunning hebben en daarom niet mogen werken.

Ed en Eddy praten veel over onderwijs, te veel informatie voor dit interview

maar we willen wel nog graag wat meer persoonlijks over hem weten. Eddy: "Ik vind het leuk om hier te werken, ik ben een schoolmeester, en mensen wat leren, dat is mijn passie". Eddy is getrouwd en heeft 2 zonen, hij woont in Eijsden en zijn hobby's zijn o.a. lezen, genealogie en historische artikelen schrijven. Ook is hij bestuurslid van de Koninklijke Harmonie Sainte Cécile Eijsden en heeft hij katten en een aantal Hollandse sabelpootkriekippen. Maar bovenal is hij een echte onderwijsvakman, die graag over zijn passie, het onderwijs, spreekt, zeker met een collega-vakman. Vandaar dat ze alle twee op de foto staan...

Op het moment dat deze WereldWijzer naar de vormgever gaat, krijgen we het bericht dat Eddy Piters een baan heeft gevonden op een basisschool in Maastricht en helaas geen vrijwilligerswerk meer kan doen. Voor Eddy is dit een fijn bericht, voor ons minder. Vanaf deze plek willen we Eddy hartelijk danken voor de inzet en hem veel plezier en succes wensen! De deur van Stichting WereldWijd blijft voor je open staan! •

WAT HET IS

HET IS ONZIN
ZEGT HET VERSTAND
HET IS WAT HET IS
ZEGT DE LIEFDE
HET IS ONGELUK
ZEGT DE BEREKENING
HET IS ALLEEN MAAR VERDRIET
ZEGT DE ANGST
HET IS UITZICHTLOOS
ZEGT HET INZICHT
HET IS WAT HET IS
ZEGT DE LIEFDE
HET IS BELACHELIJK
ZEGT DE TROTS
HET IS LICHTZINNIGHEID
ZEGT DE VOORZICHTIGHEID
HET IS ONMOGELIJK
ZEGT DE ERVARING
HET IS WAT HET IS
ZEGT DE LIEFDE

ERICH FRIED (1921-1988)

ADVERTENTIE

multicopy the
communication
company

Meerssenerweg 93
6222 AJ Maastricht
Tel: 043-3637994
maastricht@multicopy.nl

Helpt u ook mee?

Maak het werk van Stichting WereldWijd mogelijk

DONEER

Met een financiële donatie helpt u ons. Uw steun maakt verschil.
Uw donatie kunt u overmaken op NL55 RABO 0113203594 t.n.v. WereldWijd te Eckelrade. Stichting WereldWijd heeft een ANBI-status, dus uw gift is aftrekbaar van de belasting.

U kunt ook materiaal doneren. WereldTools is altijd op zoek naar spullen om de kisten mee te vullen. Gereedschappen, naai-, boor-, zaagmachines, laptops, koks-, timmermans- of kappersmaterialen, kortom alles wat iemand die terugkeert naar zijn of haar geboorteland kan gebruiken om daar een nieuwe start te maken is van harte welkom. Heeft u zoiets thuis of op uw werk staan, bel ons dan of stuur een mailtje.

WERK MEE

Wij zijn altijd op zoek naar vrijwilligers voor diverse werkzaamheden.
Zie onze website voor meer informatie.

Stichting WereldWijd

Klompenstraat 1a | 6251 NE Eckelrade
T +31 (0)43 - 408 31 22 | info@stichtingwereldwijd.nl
www.stichtingwereldwijd.nl

